

Anh Vẫn Chưa Trở Lại Sao Khuê

Mùa thu này, anh vẫn chưa trở lại
Một mình em bên cội hoa vàng
Một mình em trong cánh đồng hoa dại
Một mình em sầu nặng, đợi mùa sang...
Mùa thu rồi, anh vẫn không trở lại

Mưa nhớ anh, lệ nhỏ hạt âm u...
Em nhớ anh, nhớ tình yêu nhỏ dại
Em tìm anh, chỉ thấy bóng sương mù.
Anh có biết, tình không bao giờ chết

Dấu trần gian, địa ngục hay thiên đàng
Dấu cát bụi có xoá mờ thân xác
Em vì anh giữ mãi làn môi ngoan...
Rất nhiều đêm, em, cơn mê rất lạ,
Cố tìm anh trong bóng tối, lạc loài

Thân bước đi, từng bước chân mộng mị
Lòng nhớ anh, bão nổi chẳng hề phai...
Anh ra đi, chẳng bao giờ trở lại
Theo dòng sông réo gọi thuở hoang sơ
Mặc cho em những đêm trời chuyển gió

Réo gọi tên anh trong cả cơn mơ...
Xa nhau rồi, xoá mờ luôn dấu tích
Cánh chim bằng theo gió chẳng bay về
Mười ngón tay, em đan niềm nhung nhớ
Sợi tóc dài vương vấn mãi đam mê...

Anh! Nếu có ngày nào anh quay lại
Tiếng sáo diều trầm bổng quyện âm thanh
Ta yêu nhau, tình không bao giờ hết
Như tờ trời, như lưới nhện mong manh...
Dẫu biết anh không bao giờ trở lại

Nhưng thu về em vẫn cứ ngóng trông
Lá vàng rơi, gợi nhớ đến âm thầm
Anh không đến, dẫu thu hằng trở lại!
Để mình em với mối tình thơ dại
Đi suốt đời không thấy được người yêu!

[Nghe Hoàng Lan Chi Hát](#)